πᾶσι γάρ τε προσήκει οἶμαι τὴν μετάνοιαν·
ἁμαρτωλοῖς τε καὶ δικαίοις τοῖς σωζομέ-
νοις σωτηρίας τυχεῖν· διότι οὐδείς ἐστιν ὅρος
τελειότητος· καὶ χρήζων τὸ τῶν προκο-
πτ. ἡ μετάνοια ἀρετῶν ἐργασίας· καὶ γὰρ ἀρχομέ-
νοις μὲν, εὐσεβείας ἀφορμή· μέσοις δὲ προ-
κοπή· τελείοις δὲ, βεβαίωσις διὰ αὐτῶν τῶν ὅσ-
πίνῃ· καὶ τεχρόνοις· καὶ τεδικαιωμένοις αἰ-
ναι πτομένων· ἢ μόνον τῶν ἀπὸ αἰῶνος καὶ ὀπτ-
ασθ· καὶ τοῦ τοὺς χοροὺς ἐπὶ τὰς ἡδονὰς ῥέ-
ποντι· καὶ τὸ τῶν νεανικῶν φρόνημα
προσλαμβανομένῳ καὶ μετάνοιαν ἐμβα-
λλοντι· οἱ ὑπὲρ ἀδήλων τῷ ἀποστόλῳ διαλεγο-
μένῳ πρὸς Ἑβραίους· τοῖς ἐκείνοις ὅσα ἁμαρ-
τάνουσι καὶ καθημέραν βαπτιζομένοις,
λέγοντι· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλό-
μενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πί-
στεως ἐπὶ θεὸν βαπτισμῶν διδαχῆς· τοῦτο
δὲ εἴρηκεν, οὐ τὴν μετάνοιαν ἐκβάλλων· μὴ
γένοιτο ὡς οἱ Ναυατιανοὶ λέγουσιν· ἀλλ' ἐν πᾶσι